

Revistă lunară de cultură creștină

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Oradea

Oradea, 27 iulie-august

Seria I, Anul XX, Nr. 1-2 (249-250), 2014

DUPĂ 20 DE ANI

Din sumar:

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus* - pag. 3;

Care este influența muzicii asupra noastră? - pag. 6-7;

Destine frânte în comunism. Preoții greco-catolici și securitatea din Oradea - pag. 16

Discursul Preasfințitului Virgil Bercea la festivitatea celebrării Zilei Imnului Național al României (29 iulie 2014)

„Deșteaptă-te române!”

Celebrăm astăzi ziua Imnului Național la exact 100 de ani de la începutul primului Război Mondial. Atmosfera în lume nu este liniștită, dacă ne gândim doar la Ucraina, Siria, Iraq, Fâșia Gaza, Sudan.

Este foarte important să înțelegem mesajul Imnului: cinstind acest cântec solemn, ne cinstim patria, îi prețuim trecutul și jertfele, sporim eforturile pentru progres în prezent și ne punem în față idealuri înalte pentru viitorul ei. Dacă „Un răsunet” - „Deșteaptă-te, române!”, are caracter de „manifest”, este o chemare la libertate, același caracter de „manifest” îl găsim în „Discursul” lui Simion Bărnuțiu din Catedrala Blajului și de pe Câmpia Libertății, rostit la 2 mai 1848.

De când a fost creat, din timpul Revoluției de la 1848 din Ardeal, și apoi pus pe note de Anton Pan, Imnul „Deșteaptă-te, române!” s-a împletit cu viața și istoria noastră: se cânta în tabăra lui Avram Iancu, de „răsunau văile munților” (spunea Bălcescu); a răsunat triumfător la 1 Decembrie 1918 la Alba Iulia; a fost interzis în anii comunismului; s-a cântat în genunchi în Decembrie 1989; a însemnat îndemnul de a ne regăsi curajul și demnitatea.

Andrei Mureșanu, autorul Imnului Național, a

făcut parte din a doua generație a Școlii Ardelene, alături de Simion Bărnuțiu, Timotei Cipariu, Aron Pumnul, August Treboniu Laurian, fii ai Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică, fii ai neamului românesc, erudiți care au îmbogățit cultura românească.

„Deșteaptă-te române!”: Mesajul Imnului este actual și așa va fi întotdeauna; este un îndemn de a sta smeriți în rugăciune pentru binele țării; este o rugăciune de laudă adusă lui Dumnezeu.

„Doamne, Dumnezeul nostru, mântuiește poporul Tău și binecuvântează moștenirea ta!” Doamne, Dumnezeul nostru binecuvântează Imnul și Tricolorul! Doamne, Dumnezeul nostru binecuvântează țara și poporul!

† Virgil BERCEA

VESTITORUL

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator

Ioan F. Pop: secretar de redacție

Colaboratori:

Otilia Bălaș, Ioan Dărăbăneanu, Alin Crețu, Ioan Măgherușan, Silvia Pantiș

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;
Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;
E-mail: olimpiu35@yahoo.it; Tel: 0722.450.013

Abonamente: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

Difuzare: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

Intențiile apostolatului rugăciunii pentru anul 2014

SEPTEMBRIE

Universală: Pentru ca persoanele cu handicap mental să primească iubirea și ajutorul de care au nevoie pentru o viață demnă.

Pentru evanghelizare: Pentru ca toți creștinii, inspirați de cuvântul lui Dumnezeu, să se angajeze în slujirea săracilor și a celor suferinzi.

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus*

Credința creștinului merge în întâmpinarea Domnului înviat

10.08.2014

Iubiți frați și surori, bună ziua!

Evangelhia de astăzi ne prezintă episodul cu Isus care merge pe apa lacului (cf. Matei 14,22-33). După înmulțirea pâinilor și a peștilor, El îi invită pe discipoli să urce în barcă și să treacă înaintea Lui pe malul celălalt, în timp ce El dă drumul mulțimii și apoi se retrage complet singur ca să se roage pe munte până noaptea târziu. Între timp pe lac se pornește o furtună puternică și chiar în mijlocul furtunii Isus ajunge la barca discipolilor, mergând pe apa lacului. Când îl văd, discipolii se înspăimântă, cred că este o fantomă, însă El îi liniștește: “Curaj, Eu sunt, nu vă fie frică!” (v. 27). Petru, cu elanul său tipic, îi cere aproape o dovadă: “Doamne, dacă ești Tu, poruncește să vin la Tine pe apă”; și Isus îi spune “Vino!” (v. 28-29). Petru coboară din barcă și începe să meargă pe apă; însă vântul puternic îl cuprinde și el începe să se scufunde. Atunci strigă: “Doamne, salvează-mă!” (v. 30) și Isus îi întinde mâna și îl ridică.

Această relatare este o icoană frumoasă a credinței apostolului Petru. În glasul lui Isus care îi spune: “Vino!”, el recunoaște ecoul primei întâlniri pe malul aceluiași lac și imediat, încă o dată, părăsește barca și merge spre Învățător. Și merge pe apă! Răspunsul încrezător și prompt la chemarea Domnului duce mereu la săvârșirea de lucruri extraordinare. Isus însuși ne-a spus că suntem capabili să facem minuni cu credința noastră, credința în El, credința în cuvântul Său, credința în glasul Său. În schimb Petru începe să se scufunde în momentul în care își abate privirea de la Isus și se lasă răpus de adversitățile care-l înconjoară. Însă Domnul este mereu acolo, și atunci când Petru îl invocă, Isus îl salvează de pericol. În personajul lui Petru, cu elanurile sale și slăbiciunile sale, este descrisă credința noastră: mereu fragilă și săracă, neliniștită și totuși victorioasă, credința creștinului merge în întâmpinarea Domnului înviat, în mijlocul furtunilor și al pericolelor lumii.

Este foarte importantă și scena finală. “După ce au urcat în luntre, vântul s-a oprit. Atunci cei care erau în luntre s-au plecat în fața lui Isus și au spus: ‘Cu adevărat, Tu ești Fiul lui Dumnezeu!’” (v. 32-33). În barcă sunt toți discipolii, uniți de experiența slăbiciunii, a îndoielii, a fricii, a “puținei credințe”. Însă când în acea barcă urcă Isus, climatul se schimbă imediat: toți se simt uniți în credința în El. Toți mici și înfricoșați, devin mari în momentul în care se aruncă în genunchi și recunosc în învățătorul lor pe Fiul lui Dumnezeu. De câte ori și nouă ni se întâmplă același lucru! Fără Isus, departe de Isus, ne simțim înfricoșați și neadecvați până acolo încât să credem că nu putem reuși. Lipsește credința! Însă Isus este mereu cu noi, ascuns probabil, dar prezent și gata să ne susțină.

Aceasta este o imagine a Bisericii: o barcă ce trebuie să înfrunte furtunile și uneori pare pe punctul de a fi doborâtă. Ceea ce o salvează nu sunt calitățile și curajul oamenilor săi, ci credința, care permite să mergem și în întuneric, în mijlocul dificultăților. Credința ne dă siguranța prezenței lui Isus mereu alături, a mâinii Sale care ne prinde pentru a ne scoate din pericol. Noi toți suntem în această barcă și aici ne simțim în siguranță în pofida limitelor noastre și a slăbiciunilor noastre. Suntem în siguranță mai ales atunci când știm să ne punem în genunchi și să-l adorăm pe Isus, unicul Domn al vieții noastre. La aceasta ne cheamă mereu Mama noastră, Preasfânta Fecioară Maria. Ei ne adresăm încrezători.

După Angelus, Sfântul Părinte a spus următoarele:

Iubiți frați și surori,

Ne lasă uluiți și zdruncinați știrile venite din Irak: mii de persoane, între care atâtea creștini, alungate din casele lor în manieră brutală; copii morți de sete și de foame în timpul fugii; femei sechestrate; persoane masacrate; violențe de orice tip; distrugere peste tot; distrugere de case, de patrimoniul religioase, istorice și culturale. Toate acestea îl ofensează grav pe Dumnezeu și ofensează grav omenirea. Nu se poartă ură în numele lui Dumnezeu! Nu se face război în numele lui Dumnezeu! Noi toți, gândindu-ne la această situație, la acești oameni, să păstrăm acum tăcere și să ne rugăm.

(tăcere)

Le mulțumesc celor care, cu curaj, oferă ajutor acestor frați și surori și am încredere că o eficace soluție politică la nivel internațional și local poate să oprească aceste crime și să restabilească dreptul. Pentru a asigura mai bine de apropierea mea de acele populații dragi, am numit ca trimis al meu personal în Irak pe Cardinalul Fernando Filoni, care mâine va pleca de la Roma.

Și în Gaza, după o încetare a ostilităților, s-a reluat războiul, care seceră victime nevinovate, copii... și nu face decât să înrăutățească conflictul dintre israelieni și palestinieni. Să-l rugăm împreună pe Dumnezeu păcii, prin mijlocirea Fecioarei Maria: Dă pace, Doamne, zilelor noastre, și fă-ne artizani ai dreptății și ai păcii. Marie, Regina păcii, roagă-te pentru noi.

Să ne rugăm și pentru victimele virusului “ebola” și pentru cei care luptă pentru a-l opri. Salut toți pelerinii și pe romani, îndeosebi pe tinerii din Verona, Cazzago, San Martino, Sarmedola și Mestrino, și tinerele scout din Treviso. De miercuri până luni, 18 august, voi face o călătorie apostolică în Coreea: vă rog, însoțiți-mă cu rugăciunea, am nevoie de aceasta! Mulțumesc. Și tuturor vă doresc duminică frumoasă și poftă bună. La revedere.

DUPĂ 20 DE ANI

Iulie 1994 – Iulie 2014

Trei zile, 4-7 iulie, a.c., a dedicat unui eveniment aniversar prima promoție de absolvenți ai Institutului Teologic de Grad Universitar Oradea (aceasta fiind denumirea oficială la acea vreme). În 1994 au finalizat studiile 78 de absolvenți, majoritatea fiind ulterior hirotoniți preoți, iar o alta parte au rămas laici urmând alte vocații. La întâlnirea de 20 de ani de la absolvire au confirmat participarea 48 de persoane, ceilalți din motive tehnice nu au putut fi contactați sau nu au putut participa.

Întâlnirea a debutat cu sosirea participanților, vineri seara, a continuat sâmbătă dimineața cu Sfânta Liturghie în biserica Sfântul Gheorghe din incinta seminarului, urmată de un parastas pentru cei adormiți în Domnul, preoți profesori și preoți colegi.

Sfânta Liturghie a fost celebrată de preoții absolvenți, de PSS Virgil Bercea, și PSS Alexandru Mesian, invitat special, deoarece în Eparhia de Lugoj sunt doisprezece dintre preoții absolvenți și singurul preot profesor în viață, părintele Ioan Bota. În cuvântul său, PSS Alexandru, printre altele, a amintit și de faptul că se împlinesc 20 de ani și de la numirea ca episcopi de către Papa Ioan Paul al II-lea a PSS Virgil Bercea, episcop de Pupiana și auxiliar de Blaj, iar a sfinției sale episcop coadjutor de Lugoj.

După micul dejun, absolvenții s-au regăsit în Aula Magna pentru strigarea catalogului, iar soțiile acestora s-au întâlnit în Aula 3 unde, împreună cu părintele Mihai Tegzeș, au discutat despre Taina Căsătoriei și importanța rugăciunii în familie.

La strigarea catalogului, fiecare absolvent și-a prezentat activitatea pastorală și situația familială în cei 20 de ani de la absolvire. Un vicar foraneu, opt protopopi și doi protopopi onorari a dat prima generație de absolvenți.

În cuvintele lor, s-a reamintit cum Domnul ne-a chemat, la fel ca în primele veacuri, din familii, de la locurile de muncă, din industrie, din agricultură, din învățământ, de pe băncile liceului și din alte locuri pentru a fi pescari de oameni.

În prima generație au fost chemate peste 141 de persoane, dar au rămas și au absolvit doar 78 de persoane. Au fost tineri de la 18 ani și până la persoane de 60 de ani. Chemarea a fost mare, secerișul se apropia după eliberarea bisericii greco catolice, dar secerători erau puțini după zeci de ani de oprimare comunistă. Începuturile au fost grele. Lipsa spațiilor, condițiile precare, frecvența redusă, doar la sfârșit de săptămână, nu au făcut altceva decât să motiveze studenții că trebuie, cu orice preț, să se pregătească pentru seceriș, mai ales că erau vremuri în care trebuia să intri printre lupi. Prezența profesorilor, îi amintim cu drag pe cei plecați dintre noi: preot profesor Fernea Vasile, preot profesor Erdei Ioan, profesor Oros Iuliu dar și pe părintele, încă în viață și încă foarte activ, profesor Ioan Bota, ne-au făcut să prindem drag de această Biserică.

„Lecția” a fost ținută de părintele profesor universitar dr. Ioan Bota, prelat papal, veteran de război și colonel în rezervă, care a vorbit despre ***Rolul preotului în societatea noastră contemporană***. În cuvântul său a amintit despre *catehizarea credincioșilor la nivelul vârstei fiecăruia prin lecții în școală, predici în biserici, conferințe etc.; folosirea mijloacelor mass-media; organizarea de activități culturale; relații mai bune cu parohiile ortodoxe cu preoții și credincioșii lor*. Accentul a fost pus pe faptul că *preotul trebuie să fie un om cult, citit, orientat nu numai în problemele bisericești, ci și în cele lumești: politice, economice, agricole, medicale*. Și, a concluzionat părintele Bota, *preotul să fie apostol al*

culturii iubirii, nu funcționar bisericesc.

În cuvântul de încheiere al acestui moment, PSS Virgil Bercea care, în predica sa, a vorbind despre credința sutașului în Cuvântul lui Isus, a vorbit și despre ***credința*** care au avut-o în urmă cu 24 de ani tineri și adulți de

După masa de prânz participanții au avut liber pentru vizitarea orașului, având în vedere că o parte veneau din alte dieceze, iar la ora 18.00 s-a celebrat slujba vecerniei în biserica Sfântul Gheorghe. Seara de sâmbătă s-a încheiat cu o masă festivă.

Duminică dimineața, preoții s-au reunit în fostul amfiteatru al Liceului Teologic Iuliu Maniu, în amintirea primei perioade unde s-au desfășurat cursurile, de unde au și plecat apoi în procesiune spre catedrala Sfântul Nicolae.

Liturghia solemnă a fost pontificată de PSS Virgil Bercea care, în predica sa, a vorbind despre credința sutașului în Cuvântul lui Isus, a vorbit și despre ***credința*** care au avut-o în urmă cu 24 de ani tineri și adulți de a răspunde chemării lui Isus, ***credința*** care i-a făcut să finalizeze studiile, ***credința*** care i-a trimis să redeschidă parohii, în condiții nu tocmai ușoare, ***credința*** care i-a făcut să fie statornici în biserica greco-catolică, ***credința*** care îi va ajuta să continue ceea ce au început, ***credința*** în cuvântul Domnului să le fie far călăuzitor.

După Sfânta Liturghie, absolvenții, laici și preoți împreună cu soțiile, s-au regăsit în sala de festivități, fosta capelă a parohiei Sfântul Nicolae pentru mulți dintre ei locul unde au fost hirotoniți într-o preoție, pentru o agapă frățească și de rămas bun, cu speranța că următoarele întâlniri să fie nu peste zece, ci peste cinci ani.

Pr. Olimpiu TODOREAN

Alin CREȚU

CARE ESTE INFLUENȚA MUZICII ASUPRA NOASTRĂ?

Vă puteți imagina cum ar fi viața fără muzică? Nu am ști ce înseamnă cântecele de leagăn, serenadele romantice, melodiile pop antrenante, simfoniile emoționante și melodiile înălțătoare sau muzica populară. Pentru majoritatea oamenilor, viața ar fi monotona și lipsită de farmec.

Muzica poate face să vibreze în inima noastră aproape orice fel de emoție. Ea ne liniștește și ne înviorează, ne înalță și ne inspiră. Ne ridică pe culmile extazului și ne scufundă în adâncurile tristeții. Deoarece îi vorbește inimii, muzica are putere asupra noastră, fiind un dar minunat, pe care ar trebui să-l prețuim. Ea are o influență pozitivă asupra noastră putându-se bucura pe toți, tineri și vârstnici.

Muzica este o artă cu o istorie străveche. Potrivit dovezilor arheologice, cu mai bine de două milenii în urmă, membrii triburilor africane cântau la corn, tobe și clopoței. Chinezii din Antichitate cântau la un fel de muzicuță și la nai. Egiptenii, indienii, israeliții și mesopotamienii cântau la harpă. Din câte se pare, una dintre cele mai concrete mențiuni istorice privitoare la muzică se găsește în Biblie. De aici aflăm că un bărbat pe nume Iubal a fost „strămoșul tuturor celor care cântă la harpă și la fluier”. Secole mai târziu, Solomon, regele Israelului, a dovedit un mare interes față de muzică și a obținut lemn de cea mai bună calitate la acea vreme pentru a realiza harpe și alte instrumente care au avut coarde.

În acele timpuri, pentru a te bucura de muzica instrumentală trebuia fie să știi să cânti la un instrument, fie să asculți pe cineva care interpreta o piesă. În zilele noastre însă, muzica este accesibilă oamenilor printr-o simplă apăsare de buton sau printr-un simplu click de mouse. Melodii aparținând tuturor genurilor muzicale se pot înregistra pe un suport ori se pot descărca de pe internet și apoi se pot asculta folosind aparate mici, de buzunar. Un sondaj efectuat în 2009 în Statele Unite a dezvăluit că tineri cu vârsta cuprinsă între 8 și 18 ani ascultă mai mult de două ore pe zi muzică sau alte înregistrări audio.

Această tendință, din ce în ce mai răspândită, explică într-o oarecare măsură de ce muzica și tehnologiile adiacente au ajuns produse de larg consum. Muzica este o *adevărată industrie!*

Ca și momente din istoria înregistrărilor audio, amintesc:

1880 – Placa de fonograf

1890 – Sârma de oțel

1940 – Banda de magnetofon

1960 – Banda de casetă audio

1980 – Compact discul (CD)

1990 – Fișierele audio digitale (MP3, AAC, WAV etc)

Referitor la muzica online amintesc că există

două direcții de ascultare a ei:

DOWNLOADING: De obicei, utilizatorii plătesc pentru fiecare fișier pe care îl descarcă de pe internet, care astfel devine proprietatea lor. Alții - la încheierea unui contract cu o companie de telefonie mobilă sau la achiziționarea anumitor produse - obțin abonamente care le permit să descarce fișiere cu muzică doar în perioada contractului.

STREAMING: Muzică în format digital pe care utilizatorii o ascultă fără a o descărca. Cea mai mare parte a muzicii ce poate fi ascultată prin streaming este gratuită, deși anumite conținuturi digitale specializate sunt disponibile doar pe baza de abonament.

Industria muzicală se definește prin: evoluție rapidă, instabilitate și concurență acerbă. Gusturile în ceea ce privește muzica se schimbă, hiturile se demodează, iar tehnologiile noi iau locul celor vechi. Promotorii sunt mereu în căutarea celor mai noi și mai importante tendințe în muzică. Dar de aici până la realizarea unui hit sunt numeroase etape de parcurs. Mulți copii visează să devină staruri ale muzicii și să încheie un contract cu o casă de înregistrări. Însă de la vis la realitate e cale lungă.

Compozitorii și textierii au ca obiectiv să scrie versuri care să atingă inima oamenilor și să le oglindească speranțele, visele și sentimentele cele mai profunde. Ce altă temă ar putea fi mai potrivită decât dragostea? Compozitorii doresc să compună și melodii care să atragă ascultătorul cu ceva, cum ar fi o frază muzicală care să-i capteze imediat atenția și să-i stăruie în minte.

Apoi, compozitorul face o înregistrare de probă a melodiei, numită demo. Dacă directorii casei de discuri consideră că melodia se va vinde, ei îi pot propune artistului un **contract de producție discografică**. Dacă însă au rețineri în ce îl privește - poate că nu este foarte cunoscut - ei ar putea cumpăra melodia pentru un cântăreț celebru.

Pentru coordonarea **procesului de înregistrare**,
(continuare în pag. 7)

(urmare din pag. 6)

casa de discuri angajează, de obicei, un producător cu experiență. El decide stilul muzical în care va fi interpretată melodia. În plus, el încheie contracte cu studioul de înregistrări, cu aranșorii, cu transcriitorii, cu muzicienii, cu backing vocals și cu inginerii de sunet asigurând echipamentul muzical necesar. Toate acestea au drept obiectiv realizarea unui produs de calitate, care să se vândă.

Majoritatea înregistrărilor sunt rezultatul suprapunerii mai multor înregistrări separate. Pentru început se înregistrează, de regulă, tobele, chitara, basul și clapele. Apoi, urmează soliștii, suportul vocal și solourile instrumentale, după care sunt adăugate efectele sonore speciale. Se trece la etapa de mixaj, iar în final este produs **un master digital**.

Pentru a-și promova produsele, casele de discuri realizează de cele mai multe ori **videoclipuri** ale acestor melodii. Filmulețele, de 3 până la 5 minute, oferă o parte din emoția unui spectacol live. Prin intermediul lor, artistul este mediatizat, iar casele de discuri pot obține un profit semnificativ.

În general, artiștii vând mai multe albume în zonele în care dau **concerte**. Ei își promovează adesea un album nou mergând în turnee și dând concerte. Majoritatea artiștilor își creează și **un site web** pe care postează sample-uri muzicale, fotografii, filmulețe, un blog personal și informații despre concertele programate, precum și linkuri către fan cluburi și, cel mai important, către magazinele online de muzică.

Cine stabilește dacă o melodie va deveni un hit? Ascultătorii. Așa că, pe ce criterii vă alegeți muzica: doar în funcție de linia melodică sau de artist? Ori țineți cont și de anumite valori? Întrebările sunt importante deoarece muzica ne poate influența în cele mai profunde aspecte ale vieții.

Dacă sunteți părinți, cum vă puteți îndeplini responsabilitatea de a vă ocroti copiii de pericole în plan spiritual, mintal și emoțional?

Aceasta nu înseamnă doar a le interzice un anumit album sau un anumit gen muzical. Trebuie să-i ajutați pe adolescenți să aleagă o muzică potrivită. Nu poți pur și simplu să-i iei cuiva un lucru care îi place foarte mult și să lași un gol în urmă. Trebuie să-i oferi o alternativă, ceva nou care să înlocuiască acel lucru, altfel persoana respectivă se va întoarce la vechile ei obiceiuri.

Ar mai fi un aspect demn de luat în considerare: Cât timp petrec copiii voștri ascultând muzică? Se suprapune acest timp peste cel rezervat activităților mai importante, de exemplu temelor pentru acasă, activităților spirituale sau responsabilităților gospodărești?

Altă problemă ar fi izolarea. Desigur, toți avem nevoie de intimitate și trebuie să ne facem timp pentru a medita în liniște la lucrurile importante ale vieții; altfel riscăm să devenim persoane superficiale. Însă, dacă ne

izolăm prea mult, devenim egoiști și preocupați doar de propria persoană.

Ce-i poate ajuta pe tinerii și pe părinții lor să evite conflictele și să ajungă la un numitor comun? Cum putem face toți alegeri înțelepte în materie de muzică? În acest sens, ați putea analiza câteva întrebări cu copiii voștri.

Ce mesaj transmite muzica pe care o ascult?

Versurile multor cântece sunt decente. Însă altele, fie subtil, fie fățiș, aprobă sau chiar promovează un comportament care contravine unor valori sănătoase. Unele genuri muzicale încurajează depravarea, ura și violența. Versurile cântecelor rap sunt uneori șocante și reflectă brutalitate. De cele mai multe ori sunt pline de obscenități și transmit mesaje misogine. Versurile muzicii heavy metal fac deseori referire la violență și ocltism. Chiar și muzica pop obișnuită poate îndemna la un comportament nepotrivit. Prin urmare, când decideți ce muzică veți asculta, folosiți-vă puterea rațiunii pentru a face alegeri înțelepte. Nu urmați orbește mulțimea, alegând ce e la modă sau ce sună bine.

Cum îmi influențează muzica sentimentele?

Muzica pe care o ascultați arată ce fel de persoană sunteți în realitate, putându-vă *influența*. Când ascultăm anumite genuri de muzică, devenim agresivi și furioși. Întrebați-vă: Cum îmi afectează muzica pe care o ascult gândurile și dispoziția? Mă relaxează și mă înviorează sau mă tulbură și mă face să mă simt încordat? Îmi trezește gânduri indecente?

Pentru Cultivarea gusturilor, în multe familii, părinților și copiilor adolescenți le place să-și exploreze reciproc universul muzical. Sunteți îngrijorați din cauza muzicii pe care o ascultă copilul dumneavoastră? Dacă da, cum îl puteți ajuta fără să iscați un conflict? Să analizăm următoarele sugestii: **Informați-vă** înainte de a vorbi, informați-vă. Ascultați muzica respectivă, fiți atenți la versuri și uitați-vă la carcasa CD-ului (dacă are). Întrebați-vă: Am motive să fiu îngrijorat sau sunt eu prea pretențios?

Internetul, dar și aparatura și programele de înregistrare accesibile la pret produc o adevărată revoluție în industria muzicii. În prezent, muzicienii pot să realizeze înregistrări de calitate acasă și să le distribuie publicului din toata lumea. Mulți artiști celebri au înregistrat și au distribuit albume fără să fi apelat la case de discuri.

De ce gusturile părinților și ale adolescenților în ceea ce privește muzica diferă atât de mult? Un motiv ar fi că gusturile se schimbă pe măsură ce ne maturizăm. Alt motiv ar fi că muzica însăși ne schimbă. Ce este în vogă azi se poate demoda mâine.

În unele privințe, melodiile sunt asemănătoare persoanelor cu care ne întovărim. Unele creează în noi stări sufletești plăcute, ca fericirea și iubirea, pe când altele generează sentimente negative, ca mânia și ura.

Pr. Cornel DÎRLE

Despre Jacques Maritain la Betharram

Am participat în vara aceasta, în perioada 1-12 iulie, la o tabără-școală dedicată în principal cunoașterii și aprofundării gândirii lui Jacques Maritain (1882-1973), organizată de câțiva entuziaști membri și simpatizanți ai Cercului de Studii „Jacques și Raïsa Maritain”. Betharram este un sătuc din Franța, la 15 km în amonte de Lourdes, pe același râu, Gave, deci, la poalele Pirineilor. În dialectul local toponimul s-ar traduce „ramura salvatoare”, în amintirea unui miracol produs cu secole în urmă, când o copilă căzută în apele învolburate ale râului respectiv a fost salvată prin intervenția Preasfintei Fecioare care a făcut să se plece în apa râului ramura unui copac de pe mal, de care copila s-a putut prinde și astfel a ieșit la liman. Ulterior, în apropiere s-a construit o biserică în care mai apoi s-au produs câteva vindecări miraculoase, astfel că a devenit un loc de pelerinaj, până când a fost „eclipsat” de Sanctuarul marian din Lourdes. Bernadetta Soubirous nu a reușit să ajungă acolo, dar își spunea rugăciunea pe un rozar dăruit ei de cineva care fusese în pelerinaj la Sanctuarul din Betharram. Tot acolo, în prima jumătate a secolului al XIX-lea, a început să funcționeze o școală confesională cu internat (și anexe), pentru copiii din satele din împrejurimi (peste 500 de locuri). Astăzi, spațiile complexului depășesc cu mult nevoile. Într-unul din acestea am fost și noi găzduiți (cu autogospodărire), care servește de obicei, peste vară, taberelor de cercetași (scout). Pe hărțile turistice actuale, de acest nume se leagă o celebră peșteră – un complex carstic de vreo 25 km lungime (4 km circuitul turistic) –, prima iluminată electric (1903). Revenind la Jacques Maritain, (și soția sa, Raïsa), dacă mai este necesar, acesta a fost întreaga sa viață un căutător al adevărului, pe care a încercat, în măsura în care l-a recunoscut, să-l și transpună în propria-i viață. Mai mult, a fost un militant, un apostol al convingerii pe care a îmbrățișat-o: a început în adolescență ca activist socialist, republican și anticlerical; în studenție a cunoscut-o pe Raïsa, la fel de îndrăgostită de adevăr, împreună jurând, în elanul înfierbântat al tinereții, să se sinucidă dacă nu vor putea trăi după adevărul pe care-l vor fi găsit; împreună s-au convertit la creștinism (ea, evreică din Ucraina), în confesiunea catolică. Personalitatea lui Jacques Maritain a iradiat în mediile intelectuale ale Franței interbelice și postbelice, dar și în afară, și postum (în mod paradoxal, poate, în prezent este mai studiat și mai apreciat peste ocean – Canada, SUA, Chile, Argentina); prieten și corespondent cu personalități culturale,

politice și bisericești ale vremii (între anii 1945-1947 a fost ambasador al Franței pe lângă Sfântul Scaun); după moartea soției, ultimii trei ani de viață i-a petrecut ca frate într-o comunitate monastică legată de spiritualitatea Părintelui Charles de Foucauld. Programul taberei noastre, pe urmele maestrului, a urmărit să îmbine teorie și practică, filosofie și viață: lectura comentată a unor texte ale sale de introducere în filosofie și de metafizică; ateliere de desen/pictură în care noi, neinițiați, am putut recunoaște coerența principiilor sale estetice cu nucleul metafizic al gândirii sale; ședințe de canto, sub îndrumarea unui tenor emerit al Operei din Cluj (aveam 3 studenți la Conservator printre noi); meditații pe tema rugăciunii; și, nu în ultimul rând, a fost viața în comun pe parcursul acestor zile – 10 români, dintre care 5 ortodocși, 5 greco-catolici și 7 francezi, romano-catolici, cu vârste între 18 și 80 de ani, ne-am rugat zilnic împreună și ne-am autogospodărit. În program au fost incluse și două concerte de orgă asociate cu lecturi din textele lui Maritain, susținute în două biserici importante din regiune. Într-una din seri, P. Ioan Mitrofan, director al Centrului Maritain din Blaj, a făcut o expunere pe marginea corespondenței de patru decenii dintre filosoful francez și preotul și profesorul blăjean Ioan Miclea. Cireașa pe tort a pus-o Clémence, cea mai tânără participantă, proaspătă bacalaureată de liceu, venită de la Bruxelles imediat după examene și care, după ultimul prânz în comun, a interpretat la vioară Balada lui Ciprian Porumbescu (primise partitura în aprilie, și nu un liceu de muzică a urmat). Maritain rămâne un reper de gândire și de faptuire și pentru zilele Europei noastre. Avem motive să ne dorim o continuare a experienței de la Betharram și în spațiul românesc.

Liviu-Constantin DEMETER

O jucărie inteligentă – clovnul

Una dintre activitățile pe care un voluntar le poate îndeplini la Asociația Caritas Eparhial Oradea este activitatea de clovn la Spitalul de copii. Cu o legitimație, un braț de baloane colorate, o pompă cu praful magic pentru modelat cățeluși, săbiuțe și altele, niște culori pentru machiaj și un halat alb cu imagini imprimate din lumea desenelor animate – cu aceste instrumente – toate primite de la Asociația Caritas Eparhial, sâmbăta de la ora 10:00, săptămânal pornesc câte doi tineri voluntari către Spitalul de copii, cu gândul de a zâmbi duos copilașilor.

De ce fac acest lucru, simplu – pentru că și eu iubesc zâmbetul. Asociația Caritas Eparhial îmi oferă, mie pe de-o parte șansa de a fi voluntar, și le oferă copiilor pacienți de la Spitalul de copii „Dr. Gavril Curteanu” din Oradea, gândul vindecării pe traseul suflet – plagă. Nu merită să vorbim mai răspicat, însă de ne-numărate ori patologia socială este mai problematică pentru copii, decât cea a bacteriilor depistate medical.

Am aproape 29 ani și-am devenit voluntar Caritas, cred, în 2007. Și asta datorită Adelei Ghițulescu. Știam încă de atunci că la departamentul voluntariat, există secțiunea/grupul clovni și i-am acordat atenția prima dată prin hazardul instinctiv primit de la doi prieteni, Iulian Bogluț și Marcel Aușan, care au primit acest truc de la Verona, prin legăturile Asociației Caritas, apoi prin rezultatele avute în acest sens, al lui George Demian și el un artist al acestor activități. Cu toate acestea nu mi-am găsit motivarea, până în pragul unei noi serii de cursuri organizate la sediul asociației, printr-o prietenă de-a mea mai veche din cadrul ASTRU Oradea, Iulia Iova coordonatoarea în acele vremuri ai voluntarilor. Treptat, a sosit momentul ca primul ce are nevoie de un amic clovn, să fiu eu. Săptămâna toată, sâmbătă de sâmbătă, mi s-a părut prea pedalant să fac pasul rigorilor științifice pentru teza de doctorat și se mai aduna atmosfera mercantilă zilnică, în care totul costă ceva, nimic nu e gratis.

Astfel, cu un pic de încredere, sâmbătă voi avea următorul program: Numele meu nu mai este C.L. Demeter, ci sâmbăta mă numesc Pilu, un clovn pentru copii bolnăviori imobilizați în saloanele spitalului. Îmi iau ghiozdanul în spate (știind că la fiecare pas va flutura în urma mea perechea de pantofi al costumului de clovn avut) și pornesc spre stația de tramvai. Ne întâlnim în față la spital încă 2-3 colegi, urcăm uneori la etajul 7, alteori la et. 8 pentru a cere permisie de la asistenta șefă de serviciu și ne anunțăm doleanța de a ne transforma în voluntari clovni pentru saloanele etajului. Urmează la sfârșit ca însoțiți de cineva, să intrăm și în extremitățile coridorului, acolo

unde-i găsim pe copii diagnosticați cu boli mai rare. Intrăm în vestiarul cu oglindă și o masă pentru despachetarea costumului, loc în care ne machiem fiecare dintre voluntari. Hm ... acum să vă spun sau nu, dar fiecare deja nu mai răspunde la numele civil; *Pilu-n sus, Pilu-n jos*, [...] *Zâna Măseluță-n colo, Zâna Măseluță-n coace* [...] *Veselici to be or not to be...*, și așa mai departe! Costumele expuse deliberat au un anumit parfum, specific actorilor din cabina de schimb și de machiaj din spatele scenei.

În saloane, îi întrebăm pe copii dacă sunt curioși, altfel dorim să facem cunoștință cu ei. Rămânem cu fiecare copil între cinci și șapte minute, abordăm subiecte legate de culori, animăluțe preferate, desene animate preferate, și alte pasiuni imediat depistate de clovn în curiozitatea micuțului, urmând ca în fine, „mândria cunoștințelor” lor să le fie răsplătit printr-un dar al unui balonaș *de nu mă uita*, modelat de Dr. Pilu, clovnul încântat că a motivat o parte a vindecării suferindului. Ieșim din salon și mergem în următorul. Acum e rândul celuiilalt clovn, să conducă discuția, și la urmă să facă balonul modelat. Uneori, da, se întâmplă să izbucnească în plâns câte un copil, dar atunci nu insistăm cu prezența noastră. Intrăm în următorul, și iar în altul salon, dar niciodată nu depănăm activitățile pe coridor, sau în gălăgie amețitoare. În ordine și cu răbdare, fără debandadă și haos, după încheierea vizitelor în saloane, ne retragem în vestiarul nostru și de multe ori istoviți de lumea copiilor, ne ștergem cu șervețel umed pe față, împachetăm costumele și anunțăm asistenta că am terminat, mulțumind frumos pentru permisie la copii.

În concluzie, convinși că viața fără veselie putem spune că este precum lampa fără ulei, și recunoscând că întradevăr copilăria este un cadou pe care viața ni-l oferă, de ce să nu lucrăm la acest amănunt. În încheiere, mai spunem că joaca este începutul cunoașterii.

Hramul Mănăstirii Preasfânta Inimă a lui Isus din Zalău

Vineri, 27 iunie 2014, a avut loc la Zalău un moment de sărbătoare: hramul Mănăstirii Preasfânta Inimă a lui Isus.

La invitația surorilor Preasfintei Inimi a lui Isus din Zalău au răspuns cu bucurie și nerăbdare un număr însemnat de persoane (peste 350): preoți, persoane consacrate, laici, tineri și copii. Programul a început la ora 18 cu Sfânta Liturghie, condusă de părintele vicar foraneu al Silvaniei, Gheorghe Țurcaș. Cuvântul de învățătură a fost rostit de părintele Gârboan Emil, protopop greco-catolic de Baia Mare. Au mai participat un număr de 16 preoți, printre care amintim pe părintele protopop de Zalău, Valer Părau, părintele protopop de Șimleu, Nicolae Bodea, alți preoți din cele două protopopiate. A urmat consfințirea unui număr de 21 de familii la Preasfânta Inimă a lui Isus. În cadrul acestui moment am avut prilejul de a asculta două emoționante mărturii ale unor persoane care au practicat devoțiunea la Preasfânta Inimă a lui Isus.

Un moment de o încărcătură spirituală aparte a fost Procesiunea Euharistică, în cadrul căreia a fost bi-

necuvântat întregul oraș și la final toți participanții.

Mulțumim surorilor Preasfintei Inimi a lui Isus din Zalău, o adevărată binecuvântare pentru credincioșii greco-catolici din oraș, și nu numai, pentru acest eveniment de o spiritualitate autentică și modelatoare.

Ipod. Marius MATEI

Parohia Calea Mare în sărbătoare

Duminică, 29 iunie 2014, credincioșii greco-catolici din Calea Mare, păstoriți de preotul Alexandru Ioan Chivari, au sărbătorit hramul parohiei Nașterea Sf. Ioan Botezătorul” și au celebrat un parastas în memoria ctitorilor parohiei. Deși sărbătoarea a fost în cursul săptămânii, din motive practice s-a amânat pentru ziua de duminică. Au fost amintiți cei care au contribuit la înființarea în 1930 a comunității greco-catolice din Calea Mare, preotul franciscan Ioan M. Gârleanu și credinciosul Nicolae Ciorba, episcop fiind Ex. Sa Dr. Valeriu Traian Frențiu. Aceștia s-au implicat în înființarea comunității și în construirea bisericii din localitate cu toată opoziția autorităților locale în frunte cu notarul Popescu, care au făcut tot ce le-a stat în putință pentru a zădărnici înființarea comunității. Din fericire demersurile acestora nu au fost încununate de succes, 59 de suflete constituind noua comunitate de la început, iar al-

tele adăugându-se ulterior. Au fost pomeniți și cei care în 1992 au purces la refacerea parohiei: preotul Teodor Dărăban și credinciosul Pinte Teodor (baciul Todere), episcop fiind Preasfinția Sa Vasile Hossu, care au avut de înfruntat alte piedici în refacerea parohiei după căderea sistemului comunist în 1989, inclusiv amenințări cu bătaia și moartea, aprinderea casei lui baciul Todere, în care s-a deschis o capelă.

În acest an se împlinesc 85 de ani de la înființarea parohiei, când au venit în Eparhia de Oradea călugării franciscani, respectiv pr. Gârleanu, primind spre păstorie credincioșii greco-catolici din Drăgești, Dicănești, Gruilung și Calea Mare. S-a amintit și împlinirea a 70 de ani de la întoarcerea pr. Gârleanu în Casa Tatălui Ceresc. La hram și parastas au participat și credincioși din Gruilung și Oradea, precum și fii ai satului stabiliți în alte localități.

În încheiere, preotul Alexandru le-a reamintit celor prezenți importanța și beneficiile înființării comunității în anul 1930. Actuala biserică ortodoxă (Biserica din deal) este fosta biserică greco-catolică construită înainte de 1940 de către cei câțiva zeci de credincioși greco-catolici, deși ortodocșii au o biserică a lor mai veche (biserica din sat). Apoi, în 2005 sub păstoria Episcopului Dr. Virgil Bercea și a preotului Alexandru C. s-a cumpărat o clădire unde s-a amenajat biroul parohial și o capelă. Deci, se poate spune că mica comunitate greco-catolică din Calea Mare a îmbogățit satul cu: o biserică, două capele și o casă parohială.

Cristian CIORBA

Întâlnirea de 10 a ani a studenților de la Teologie Pastorală

Sâmbătă, 28 iunie 2014, absolvenții de Teologie Pastorală din cadrul Facultății de Teologie Greco-Catolică Oradea, promoția 1999-2004, s-au întâlnit pentru aniversarea a 10 ani de la terminarea studiilor. Evenimentul a început cu Sfânta Liturghie oficiată de P.S. Virgil Bercea, împreună cu preoții Vasile Țanțaș, Traian Tămaș, Iulian Hotico, Ioan Vașadi, Lucian Cociorva și Cosmin Farcaș, în Biserica Seminarului.

A urmat apoi „ora de dirigiență” ținută de P.S. Virgil Bercea, împreună cu dl. Prof. Univ. Dr. Blaga Mihoc, Pr. Lect. Univ. Dr. Horea Ovidiu Pop și dl. Prof. Univ. Dr. Vasile Muscă. Într-o atmosferă de bucurie „ora de dirigiență” a fost o ocazie specială de a depăna amintiri și a evoca realizările absolvenților prezenți.

Mesajul Preasfinției Sale Episcop Virgil Bercea la această întâlnire a fost de încurajare și plin de speranță de a continua fiecare pe drumul pornit.

Sergiu SOICA

Din nou cu amicii din Carei

Vineri, 18 iulie, s-au reîntâlnit copiii, amici, din cele două oratorii ale parohiilor greco-catolice din Valea lui Mihai și Carei.

Un grup de copiii de la Oratoriul „Colț de rai” al Asociației Ave Miriam de pe lângă Parohia Română Unită - Greco-Catolică din Valea lui Mihai și-au întrerupt activitățile zilnice obișnuite pentru a-și vizita prietenii de la oratoriul „Căsuța Teodorei” al Parohiei Greco-Catolice (maghiare) din Carei. Reîntâlnirea a fost deosebit de călduroasă. Vizitatorii și oaspeții „s-au încântat” reciproc cu cântece și s-au îndelețnicit făurind câte un buchet de flori din coli colorate, urmând atent sfaturile pedagogilor prezenți, soțiile parohilor comunităților, respectiv o educatoare. După nelipsitul

joc, ei au vizitat splendida biserică a comunității în care au rostit bilingv „Tatăl nostru” și „Îngerușul”.

Acest fragment spiritual și comunitar al întrunirii a fost urmat de unul turistic: vizita frumosului castel „Karoly”. Momentul senzațional a fost, apreciind exclamarea constantă al sincerului „uau”, vizionarea colecției de arme și trofee din Africa. Vizita s-a încheiat cu un joc comun în parcul castelului.

Oratoriul „Colț de rai” se bucură de interesul față de activitățile lui zilnice din partea a circa 35 de copii, de confesiuni și etnii diferite. Toți sunt uniți și animați de o sinceră prietenie ce izvorăște din dragostea lui Dumnezeu și care se hrănește cu profundele învățături în limbajul unanim al Sfintei Scripturi. Efortul material pentru

toate activitățile este susținut parțial de sponsorizări locale (Primăria, grupul de firme Ara Shoes România, dr. Furău Gh., dl. Savu) și de contribuțiile părinților. Ne bucurăm de această susținere necesară și importantă nu doar pentru faptul că oferă financiar un cadru tot mai complex și plăcut programului oratoriului (zilnic în vacanță și săptămânal în cursul anului școlar) cât, mai ales, pentru că este dovada unei aprecieri din partea comunității. Societatea astfel, recunoaște importanța existenței unui ambient creștin propice dezvoltării spirituale și formării personalității copiilor și implicit a unei noi generații a familiei umane, în brațele Bisericii.

Asociația „Ave Miriam”

10 ani de la sfințirea Bisericii Greco-Catolice din Șimleu Silvaniei

Parohia Greco-Catolică Sfânta Treime din Șimleu Silvaniei în colaborare cu Corul *Te Laudamus* al Parohiei Greco-Catolice Sfânta Treime din Șimleu Silvaniei și A.G.R.U. Filiala „Dr. Ioan Ossian” din Șimleu Silvaniei, a celebrat duminică, 29 iunie 2014, zece ani de la sfințirea Bisericii.

Cu ocazia celebrării a zece ani de la sfințirea Bisericii Greco-Catolice din Șimleu Silvaniei au fost sfințite lucrările de renovare a bisericii, pictura din altar, giulgiul de la Torino, în copie de mărime naturală din absida laterală dreaptă și grota din curte.

Cu ocazia evenimentului, printre credincioși s-a aflat și P.S.S. Virgil Bercea, Episcop Greco-Catolic de Oradea.

Evenimentul a început cu Liturghia arhierască de la orele 11.00 și manifestările au continuat cu evoluția Corului *Te Laudamus* al Parohiei Greco-Catolice Sfânta Treime din Șimleu Silvaniei, dirijor ing. Ioan CHIORAN și al Corului Bunavestire al Catedralei Greco-Catolice Sfântul Nicolae din Oradea, dirijor dr. Radu Mureșan alături de Quartetul *Re-belle* și pianista

Camelia MATEI, membri ai Filarmonicii de Stat din Oradea. Evenimentul s-a încheiat cu o agapă în curtea bisericii.

<http://www.regiotv.ro>

Hirotonire de diacon

Sâmbătă 26 iulie a.c., în cadrul Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii de la orele 8.00, ipodiaconul Leon Cosma a fost hirotonit diacon, prin impunerea mâinilor PS Dr. Virgil Bercea.

Născut în anul 1960, Leon a avut onoarea de a studia și de a se forma în perioada anilor 1994-2000 la „Studium Theologicum Jerosolymitanum” din Israel, instituție cu tradiție care a format de-a lungul timpului sute de studenți proveniți din numeroase țări și continente diferite. La finalul formării filozofice și teologice, a obținut gradul de licență în Sfânta Teologie iar mai apoi s-a căsătorit. La Sfânta Masă a Altarului au concelebrat, alături de PSS Virgil, părinții parohi Ovidiu Duma și Mihai Tegzeș, Ieromonahul Gabriel-Grigorie Borzoș și părintele Bogdan Torjoc. Îi dorim noului diacon un drum plin de bucurie, un drum luminat de Dumnezeu, iar Maica Sfântă să-ți fie călăuză și ocrotitoare pe drumul tău, acum de diacon, iar mai târziu ca preot.

Biroul de presă

Hirotonire de preot

Prin punerea mâinilor PS Virgil Bercea, duminică 27 iulie 2014, în Catedrala Sf. Nicolae din Oradea a fost hirotonit un nou lucrător în via Domnului - părintele Ioan Feier. La Sfânta Liturghie arhierască au concelebrat, alături de PS Virgil, preoții Antoniu Chifor, rector al Seminarului „Sfinții Trei Ierarhi” din Oradea, Andrei Meseșan din Ostiglia, Ioan Gaban din parohia Hamba, protopopiatul de Sibiu și alți preoți orădeni.

Născut în Sighetu Marmației, părintele Ioan și-a desăvârșit studiile teologice la Sibiu urmând ca apoi să facă o experiență în Italia, unde locuiește la ora actuală. A ales calea celibatului, oferind întreaga sa viață lui Dumnezeu pe care va continua să îl propovăduiască. Astfel, își va desfășura activitatea pastoral-misionară în protopopiatul român greco-catolic de Lombardia – Italia. Vorbind pe marginea Evangheliei de la Sf. Liturghie, PS Virgil a subliniat importanța disponibilității omului la dorința lui Isus de a intra în casa și sufletul nostru, lucru care trebuie să ne facă să ieșim în întâmpinarea celorlalți. Dorim noului lucrător în via Domnului multe haruri și binecuvântări cerești pentru a putea duce la împlinire acel plan pe care Domnul îl are cu sfinția sa.

Biroul de presă

Troiță și placă comemorativă

În 14 Iulie 2014, la împlinirea a 115 ani de la nașterea Episcopului greco-catolic Vasile Aftenie, s-a ținut slujba de sfințire a Troiței ridicată în memoria sa la casa părintească din Lodroman (Jud. Alba).

Au participat rude ale Episcopului martirizat și alți credincioși. Este prima slujbă greco-catolică din satul său natal – Lodroman după arestarea Episcopului Vasile Aftenie în 1948 și trimiterea lui la moarte. Slujba a fost oficiată de Părintele Prof. Dr. Anton Moisin, îmbrăcat în reverenda păstrată de la Episcopul Valeriu Traian Frențiu (martirizat și el în temniță) și în odăjdiile Părintelui Octavian Moisin, Prelat Papal, care a slujit cu ele 65 de ani în Catacombă.

A fost prezent fostul Senator Ioan Moisin, din inițiativa și pe cheltuiala căruia s-au ridicat Troița și placa comemorativă.

În cuvântul de după slujba de sfințire, Pr. Anton Moisin i-a îndrumat pe cei de față să cinstească memoria și exemplul Episcopului Vasile Aftenie care și-a dat viața pentru credință.

Ioan MOISIN

Tabăra copiilor și tinerilor de la “Don Orione” Oradea

O dată cu venirea vacanței, peste 150 de copii și tineri din “Comunitatea Scoutștilor Orionini” și de la Oratoriul “Don Orione”, numărau zilele până la mult-așteptata tabără.

Astfel, în perioada 09-20 iulie 2014, copii până la vârsta de 10 ani, însoțiți de coordonatorii lor, au urcat la Șuncuiș, unde, într-o frumoasă locație, respectiv tabăra de la Șuncuiș (cunoscută sub numele de „La Castel”) au petrecut zile pline de aventuri în mijlocul naturii. Providența ne-a binecuvântat și în acest an să avem parte de un schimb de experiență incredibil cu un grup de 15 cercețiși din Franța. Participanții s-au împărțit în grupe, care au concurat între ele pentru a pune la încercare seriozitatea, capacitatea de implicare și de muncă în echipă. Ei s-au gospodărit singuri, sub îndrumarea coordonatorilor, au făcut focul, și-au făcut de mâncare (paste cu sos, cartofi și carne la grătar sau șnițel, orez, cușcuș sau mămligă cu tocăniță, fasole și pulpe de pui etc.), au întreținut curățenia, au cântat și au prezentat diverse scenete. S-au făcut numeroase drumeții în natură și s-au organizat jocuri de orientare pe timp de zi și de noapte.

Pe lângă exersarea abilităților fizice și dobândirea de cunoștințe practice folositoare în viața de zi cu zi, copiii s-au îmbogățit și spiritual prin participarea la Sfânta Liturghie oficiată în fiecare zi. Acestea s-au ținut în aer liber, lângă tabăra cercetașilor, pe un altar împodobit cu flori. În spirit ecumenic, indiferent de confesiune, etnie sau rasă, tinerii au cântat cântece religioase în română și franceză, în acompaniament de chitară, s-au rugat împreună pentru pace și binele tuturor creștinilor, dar și al celor de alte religii. Unul dintre cele mai emoționante momente a fost celebrarea Sfintei Liturghii din data de 13 iulie, când s-au adunat la Zece Hotare, preoți, coordonatori, copii și tineri din Comunitatea “Don Orione”, părinți, precum și grupul de tinere cercetașe din Franța. Cu această ocazie, mai mulți copii și chiar și adulți din marea familie orionină, au depus promisiunea că vor respecta legile scout, devenind

astfel cercetași.

La finalul taberei, toți cercetașii au primit câte o diplomă, după care au făcut curățenie, și-au strâns corturile și s-au întors la Oradea. În ultimele zile în România tinerele cercetașe din Franța au vizitat orașul nostru frumos și li s-au arătat câteva din obiceiurile noastre.

Această experiență a rămas în sufletele noastre o amintire nestinsă, așa cum ne mărturisește una din tinerele cercetașe franceze: „Am petrecut împreună niște zile pline de soare, voie bună, entuziasm, multe zâmbete, aventuri... pe scurt, a fost prezent acel SPIRIT SCOUT cu care se laudă toți cercetașii din lumea întreagă. Am fost bucuroși că, deși suntem din țări diferite, cu obiceiuri diferite, am avut cel puțin un lucru în comun: Cercetășia, ...iar simbolul cel mai evident pentru cei care nu știu ce este cercetășia, este acea cravată pe care am primit-o după ce ne-am depus promisiunea în fața semenilor și celui care ne veghează pașii zi de zi, clipă de clipă - în fața lui Dumnezeu”.

Despărțirea a fost una tristă, dar veselă totodată. Tristă pentru că s-a terminat și veselă că ne-am cunoscut și am legat prietenii frumoase și cu gândul că ne vom revedea curând ne-am urat reciproc DRUM BUN....și, de ce nu, poate revederea va fi chiar la Paris.

Pr. Mihai FECHETĂ

Noul Vicar Episcopal cu preoții al Eparhiei de Oradea

În data de 1 august 2014, PSS Virgil Bercea, Episcop al Eparhiei de Oradea, a semnat decretul de numire a noului Vicar Episcopal cu preoții, al Eparhiei de Oradea, în persoana părintelui Antoniu Titus Chifor, până acum rector al Seminarului „Sfinții Trei Ierarhi Vasile, Grigore și Ioan” din Oradea. Decretul a intrat în vigoare în data de 6 august 2014 - de Sărbătoarea Schimbării la Față a Domnului.

Pr. Antoniu Titus Chifor s-a născut la data de 10 iulie 1981.

Între anii 1996 și 2000 a urmat studiile liceale la Liceul Teologic Greco-Catolic Sf. Vasile cel Mare din Blaj. Studiile universitare le-a urmat între anii 2000 și 2005 la Facultatea de Teologie Greco-Catolică, departamentul din Blaj al Universității „Babeș-Bolyai”. Aici a obținut Licența în Teologie cu lucrarea: „Dreapta-credință și erezia în Biserica Antică, secolele II-III”.

A urmat, între anii 2006 și 2009, o perioadă de studii post-universitare încheiate cu obținerea unui Master în Teologie Biblică pentru lucrarea: „L’Evangile de Jean dans le Temps pascal Byzantin. Hermeneutique liturgique et pascale des récits johanniques propres au Pentecostaire” susținută la „L’Institut Catholique de Paris”. Tot în această perioadă a mai obținut un certificat ISEO acordat de către „L’Institut Supérieur des Etudes Œcuméniques” și un certificat superior de Greacă Biblică de la „L’Ecole des Langues et Civilisations de l’Orient Ancien” (ELCOA).

După ce s-a căsătorit a fost hirotonit diacon, iar la 15 august 2008, preot.

Între anii 2007 și 2009 a susținut o activitate diaconală și preotească în parohia Notre Dame des Vertus, Aubervilliers, Franța. Aici a fost responsabil cu asigurarea permanenței la secretariatul parohiei, consilierea persoanelor provenind din diferite categorii sociale,

responsabil de vizitarea bolnavilor și asigurarea asistenței lor spirituale, responsabil de cateheză și de imigranții români din Nordul Parisului.

În anul 2009 a fost numit Vicerector și Formator al anilor III-IV la Seminarul Teologic Greco-Catolic „Sfinții Vasile, Grigore și Ioan” din Oradea, iar la 15 iunie 2010, Rector al acestui Seminar. În data de 1 august 2014 a fost numit Vicar Episcopal cu preoții în Eparhia de Oradea.

Îi dorim multe haruri și binecuvântări pentru noua misiune încredințată.

Biroul de presă

Cele 10 sfaturi date de Papa Francisc pentru o viață mai fericită

Într-un foarte sincer interviu acordat revistei argentinienne „Viva”, Papa Francisc a vorbit de propria sa experiență pentru a creiona un stil umil de viață care însă poate aduce fericirea.

Unul din ele este sfatul acordat familiilor de a „stinge televizorul atunci când se strâng la masă”, pentru ca oamenii să comunice, dar și abandonarea eforturilor de a-i converti pe alții la modul tău de gândire, chiar și când e vorba de religie, scrie „The Independent”.

Iată cele 10 sfaturi pe care Papa Francisc le oferă celor care vor o viață mai fericită.

1. „Trăiește și lasă și pe alții să trăiască”. Fiecare om ar trebui să urmeze acest principiu, spune Papa.

2. „Dăruiește-te pe tine celorlalți”. Oamenii tre-

buie să fie deschiși și generoși cu ceilalți, a spus Francisc, „pentru că dacă te retragi în tine, riști să devii egoist. Iar apa care bălțește, se strică”.

3. „În viață trebuie să rămâi calm”. Papa, care a fost profesor de literatură și a predat în licee, folosea o imagine dintr-un roman al scriitorului argentinian Ricardo Güiraldes, în care protagonistul, gaucho-ul Don Segundo Sombra, își rememorează felul în care și-a trăit viața.

4. „Un sentiment sănătos al odihnei”. „Consumerismul ne-a adus anxietate în viață”, spune Papa, și i-a sfătuit pe părinți să își păstreze timp pentru a se juca cu copiii lor și să închidă televizoarele atunci când se așează la masa în familie.

5. Duminicile ar trebui să rămână zile de repa-

Noul Rector al Seminarului

Noul rector al Seminarului "Sfinții Trei Ierarhi Vasile, Grigore și Ioan" din Oradea este părintele Anton Vasile Cioba, numit prin decret episcopal de către PS Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, în data de 1 august 2014. Decretul a intrat în vigoare în data de 6 august - de Sărbătoarea Schimbării la Față a Domnului.

Pr. Anton Cioba s-a născut în data de 3 ianuarie 1986 și este originar din Habic, jud. Mureș. A urmat studiile liceale la Liceul Teologic Greco-Catolic din Oradea în perioada 2000 – 2004. S-a format apoi în Seminarul "Sfinții Trei Ierarhi Vasile, Grigore și Ioan" din Oradea, fiind student al Departamentului din Oradea al Facultății de Teologie Greco-Catolică din cadrul Universității "Babeș-Bolyai" Cluj Napoca, în perioada 2004 – 2008. Aici a obținut Licența în Teologie pentru susținerea lucrării cu tema: *"Iconografia bizantină: fundament și teologie"*.

În anul 2008 pleacă la Roma pentru a-și desăvârși studiile teologice la Universitatea Pontificală Saleziană, unde, în anul 2009, obține Licența în *Educație Religioasă* la Facultatea de Științe ale Educației, pentru susținerea lucrării cu titlul: *"Icoana bizantină: instrument catehetic al Bisericii Greco-Catolice din România"*. A fost hirotonit preot celibatar în data de 16 august 2009. În anul 2010 a urmat un curs intensiv cu titlul: *"Exorcism și Rugăciune de eliberare"* la *Institutul Sacerdos* al Ateneului Pontifical "Regina Apostolorum" din Roma, iar în anul 2012 obține Masteratul în *Pastorația Tineretului și Catehetică*, la Facultatea de Teologie a Universității Pontificale Saleziene, pentru susținerea lucrării cu titlul: *"Satanismul: provocare pentru pastorația tineretului"*. În perioada studiilor la Roma, Pr. Anton a fost alumn al Colegiului Pontifical "Pio Romeno".

A urmat apoi un an de practică pastorală ca vice-paroh al Catedralei din Cuneo, Italia după care s-a întors în România, la Oradea, unde a fost Director Spiritual al Liceului Greco-Catolic "Iuliu Maniu", Asistent Spiritual al Asociației Tinerilor Români Uniți (ASTRU) Oradea, Asistent Spiritual al sectorului *tineri* din Acțiunea Catolică din România și responsabil al Biroului Eparhial de presă.

Dorim noului părinte rector multe haruri și binecuvântări în noua sa misiune de formare a viitorilor preoți.

Biroul de presă

os. Muncitorii ar trebui să țină de duminici, pentru că „duminica este pentru familie”, a spus Papa.

6. Trebuie găsite căi noi de a crea locuri de muncă demne pentru tineri. „Trebuie să fim creativi în ceea ce-i privește pe tineri. Dacă nu au oportunități, vor ajunge să se drogheze” și vor fi mult mai vulnerabili, fiind tentați uneori să se sinucidă, a spus Papa.

7. Natura trebuie respectată și protejată. Degradarea mediului „este una dintre cele mai mari provocări din viața noastră”, a spus Înalțul Pontif. „Cred că una din întrebările pe care nu ni le punem este: nu cumva se sinucide omenirea cu această folosire fără discriminare și tiranică a naturii?”.

8. Să nu fim negativiști. „Nevoia de a vorbi de rău alți oameni indică prețuirea de sine foarte scăzută”. Asta înseamnă că „mă simt atât de neînsemnat încât, în loc să mă înalț eu, trebuie să îi cobor pe alții”,

a spus Papa. „E foarte sănătos să scapi de toate sentimentele negative”.

9. Nu face prozelitism, respectă credința altora. „Îi putem inspira pe cei care ne privesc comunicând cu ei. Dar cel mai rău lucru dintre toate este prozelitismul religios, care paralizează: „Vorbesc cu tine pentru că vreau să te conving”. Nu! Fiecare persoană dialoghează, și în primul rând își oferă propria identitate. Biserica crește prin atragere, nu prin prozelitism”, a spus Papa.

10. Lucrează pentru pace. „Trăim într-o perioadă de mari războaie, iar nevoia de pace trebuie strigată. Uneori, pacea dă impresia că e tăcută, dar nu e niciodată tăcută, pacea e ceva ce trebuie să se impună și să fie dinamică”, a mai spus Papa Francisc.

Destine frânte în comunism.

Preoții greco-catolici și Securitatea din Oradea

Preluarea puterii politice, după cel de-al Doilea Război Mondial, de către comuniști, a avut o înrăurire majoră asupra întregii societăți românești. Transformările impuse cu „puterea pumnului” au afectat toate segmentele vieții, de la sistemul politic democratic, la cel academic, până la cel religios.

Desființarea Bisericii Greco-Catolice rămâne, în continuare, un subiect delicat în societate românească. Adevărurile privind modul abuziv la care s-a recurs pentru a înfăptui această misiune, trasată de Moscova, încep, treptat, treptat, să iasă la iveală.

Volumul „Eparhia Greco-Catolică de Oradea și Securitatea în anul 1948”, autor Sergiu Soica, vine să scoată dintr-un colț de umbră, toate aceste mărturii tănuite cu grijă. Apărută de curând, la Editura Mega din Cluj – Napoca, cartea abordează o tematică mai puțin cercetată, Eparhia Greco-Catolică din orașul de pe Criș și destinele preoților din această zonă, la momentul tragic al desființării acestui cult. Volumul grupează, în partea a doua, 76 de documente despre această instituție, care ilustrează prigoana preoților și enoriașilor săi, dar și modul în care organele de securitate locală exercitau supravegherea credincioșilor. Abdicarea forțată a Regelui Mihai, la 30 decembrie 1947, a lăsat cale liberă, Guvernului Petru Groza pentru exercitarea terorii asupra opozanților. Fiecare lună din anul 1948, a reprezentat un pas în față către desființarea cultului unit, care a culminat pe 1 decembrie 1948, cu adoptarea Decretului de dizolvare a Bisericii Române Unite.

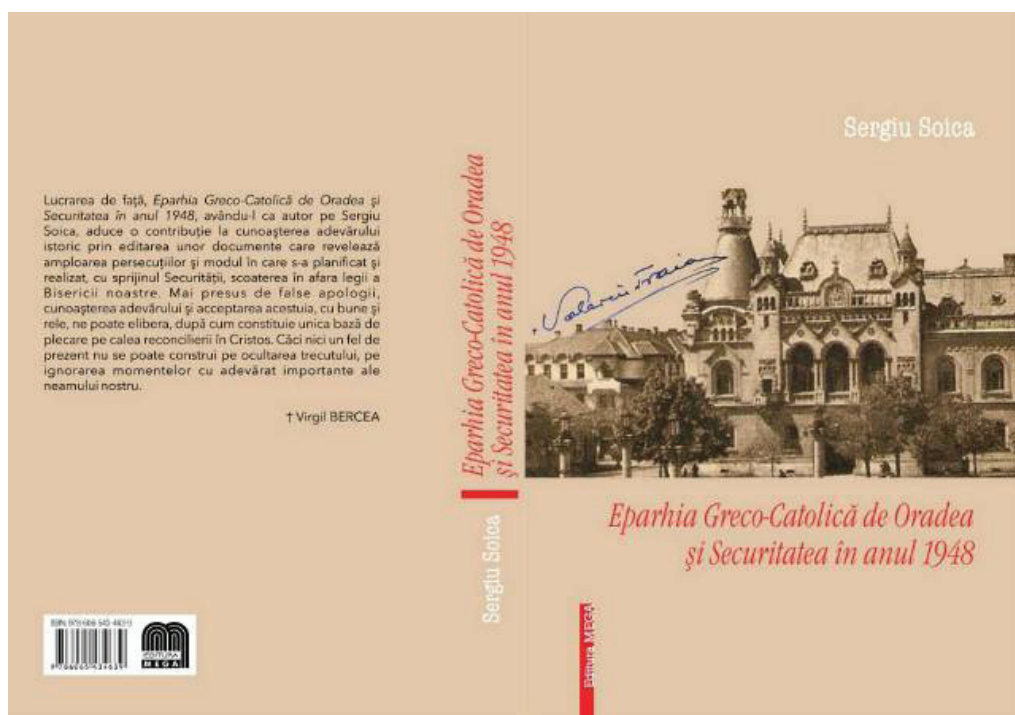
Noua Constituție, din 13 aprilie 1948, face un pas spre limitarea cultului, apoi sunt desființate școlile confesionale, iar episcopii greco-catolici sunt arestați, rând pe rând. În acest an, 1948, Episcopia Greco-Catolică de Oradea avea 192 de preoți, 197 parohii, o mănăstire, Academia Teologică și 200.000 de laici. În fruntea Episcopiei se afla Valeriu Traian Frențiu, arestat și decedat în anul 1952, la închisoarea de la Sighet, după un cumplit program de exterminare.

Desființarea cultului s-a desfășurat în paralel și cu o amplă campanie de obligare a clericilor și laicilor de a trece la ortodo-

xie. Pentru că au refuzat și au luptat pentru credința lor, 54 de preoți de pe raza Episcopiei de Oradea, în frunte cu episcopul, au îndurat ororile detenției comuniste. Dintre aceștia, opt au decedat în celulele întunecoase ale pușcăriilor presărate pe întregul pământ românesc: Baliban Teofil (Beiuș), Boca Mihai (Oradea), Borz Ilie (Drighiu), Fanea Victor (Sâncrai), Episcopul Valeriu Traian Frențiu (Oradea), Gherman Mihai (Tarcea), Maghiar Augustin (Oradea), Șuta Vasile (Cig). Anii de detenție la care au fost condamnați de acești martiri sunt exemplari: Episcopul Hirțea Iuliu a executat 11 ani și 7 luni, pr. Rațiu Alexandru (Oradea) – 14 ani, pr. Rotaru Mihai (Drăgești) – 13 ani și 8 luni, canonicul Tămăian Corilonau (Oradea) a efectuat 12 ani și 4 luni de temniță, iar pentru a renunța la credință a fost torturat în chip bestial, fiind-i vârâte mâinile în foc și bătut fără milă, economistul Mangra Gheorghe (Academia Teologică Română-Unită – Oradea) – 5 ani și 2 luni etc.

În paginile acestui volum se regăsesc documente prin care a fost preluat, în mod abuziv, de către regimul comunist Palatul Episcopal, situat în Piața Malinovszki nr. 3, din acea vreme. În partea a doua a lucrării, autorul Sergiu Soica aduce în spațiul public, un corpus de documente, de primă mână, culese din arhivele diferitelor instituții publice, mărturii care constituie o primă bază pentru viitoarele cercetări în domeniu.

Cristina PUȘCAȘ
<http://zidezi.ro>

Exerciții Spirituale pentru toți credincioșii

Încep miercuri 17 septembrie 2014, ora 18.00 și se încheie duminică 21 septembrie, ora 14.00

Exercițiile spirituale sunt o puternică experiență cu Dumnezeu, stârnită prin ascultarea Cuvântului său, înțeleasă și acceptată în viața personală, sub acțiunea Spiritului Sfânt, unde într-o atmosferă de liniște, de rugăciune și cu ajutorul unui îndrumător spiritual, primești capacitatea de discernământ pentru purificarea inimii, reformarea vieții și urmarea lui Cristos, pentru împlinirea propriei misiuni în Biserică și în societate.

Înscrieri și informații pe site: www.iezuiti.ro, prin e-mail: centrulmanresa@iezuiti.ro

sau la telefon: **0264-406471; 0743020331**

Vă așteptăm cu drag!

Iezuiții din Cluj

Cercetașii Români Uniți în tabără pe Valea Boiului

Asociația *Cercetașii Români Uniți* a organizat tabăra de vară de anul acesta pe Valea Boiului, în satul Lorău, com. Bratca, Bihor. Tabăra a fost împărțită pe două categorii de vârstă. În perioada 7-10 iulie s-au desfășurat activitățile pentru lupșori și pui de lup, iar în 11-18 iulie a avut loc tabăra de cercetași – băieți și fete. Aceștia au fost organizați în patruli de 5-8 cercetași, băieții desfășurându-și activitățile întotdeauna separat de fete.

Aproximativ 60 de persoane din Oradea, București, Focșani și Făgăraș au fost prezente în această tabără – atât copiii și adolescenții participanți, cât și responsabilii cu organizarea. Tema taberei a fost ”responsabilitatea”, iar printre problemele discutate s-au găsit participarea, respectul, relația cu Dumnezeu și solidaritatea.

Programul unei zile începea la ora 6.30 cu primirea alimentelor și pregătirea micului dejun de către o patrulă, în timp ce cealaltă avea înviorare și toaleta. La 7.30 se lua micul dejun în comun, urmând ca de la 8.30 să se officieze careul cu ceremonialul de dimineață. De la ora 9.00 începeau atelierele sau alte activități practice, dar și jocuri sau colocvii personale. Între orele 12.00 și 14.30 fiecare patrulă pregătea și servea prânzul. După siestă se desfășurau alte activități în comun, în general ateliere practice, urmate de ateliere de poezie albă sau dezbateri pe tema zilei. Între orele 18.30 și 20.00 avea loc pregătirea și servirea cinei, urmând pregătirea pentru veghe. Adunați toți împreună, în jurul focului, cercetașii își încheiau ziua în cel mai frumos mod posibil, prin veghea de seară, retrăgându-se apoi la corturile lor în silentium.

Duminică, cercetașii împreună cu cercetașele au participat la Sfânta Liturghie celebrată în aer liber de părintele Cornel Chețe. De asemenea, un moment deosebit de emoționant a constat depunerea promisiunii

de către nouă cercetași, două cercetașe și un drumeț în cadrul ceremonialului de promisiune din ultima zi de tabără, la care a fost prezent părintele Romeo Polac, care ne-a ajutat la buna desfășurare a taberei.

Tabăra de vară este cea mai complexă și mai mobilizantă activitate a cercetașilor. Faptul că timp de o săptămână, toți au renunțat la telefonul mobil, tabletă, televizor sau calculator, pentru a redescoperi frumusețea traiului simplu în natură, poate deveni una dintre cele mai interesante experiențe de vacanță sau poate chiar de viață pentru copiii și adolescenții din România. Diversele activități la care cercetașii au trebuit să se descurce pe cont propriu sau în echipă, cum ar fi instalarea corturilor, adunarea lemnului și aprinderea focului, realizarea de construcții doar cu ajutorul lemnului și a sforii, prepararea și servirea meselor în fiecare zi, drumețiile și explorarea naturii, concursurile de bucătărie și de orientare, veghea de seară, marele joc, precum și diferitele ateliere cu dezbateri au avut rolul de a-i face pe cercetași să înțeleagă ce înseamnă spiritul cercetășesc și precum și deviza noastră „Cercetași, Întotdeauna Gata!”

Antoniuc SUCIU

Colectă Specială

Asociația Caritas Eparhial Oradea a organizat o colectă specială pentru victimele inundațiilor din Serbia, Bosnia și Herțegovina. Tasul din data de 15 iunie 2014, a fost predat, de parohii asociației. Astfel au intrat în caseria asociației suma de **20.638 lei**.

Domnul să vă binecuvânteze pe toți cei ce aduceți daruri și faceți bine întru sfintele noastre biserici și vă aduceți aminte de cei săraci.

Pr. Olimpiu Todorean

Aleșd, **46 lei**
 Ardud, **310 lei**
 Babța, **240 lei**
 Băile Felix, **50 lei**
 Băița, **200 lei**
 Beiuș, **259 lei**
 Beznea, **580 lei**
 Bocșa, **30 lei**
 Calea Mare, **50 lei**
 Camăr, **25 lei**
 Carei, „Sfântul Andrei”, **920 lei**
 Carei, „Sfântul Anton”, **72 lei**
 Căuaș, **100 lei**
 Cheț, **102 lei**
 Ciocaia, **200 lei**
 Cosniciu de Jos, **150 lei**
 Cosniciu de Sus, **150 lei**
 Crestur, **100 lei**
 Curtuiuşeni, **150 lei**
 Drăgoteni, **60 lei**
 Drighiu, **100 lei**
 Ghenetea, **100 lei**
 Girişu de Cris, **32 lei**
 Gruilung, **50 lei**
 Haieu, **255 lei**
 Halmăşd, **200 lei**
 Ip, **20 lei**
 Horoatu Crasnei, **400 lei**
 Huseni, **150 lei**
 Iaz, **190 lei**
 Ioaniş, **100 lei**
 Izvoarele, **205 lei**
 Marca, **165 lei**
 Marghita, **500 lei**
 Marin, **200 lei**

Nojorid, **30 lei**
 Oradea Catedrala „Sfântul Nicolae”, **950 lei**
 Oradea, Mănăstirea „Maica Domnului”, **1.750 lei**
 Oradea, „Sfânta Treime”, **158 lei**
 Oradea, „Duminica Tuturor Sfinților”, **415 lei**
 Oradea, „Sfântul Gheorghe”, **500 lei**
 Oradea, „Sfântul Anton”, **33 lei**
 Ortelec, **50 lei**
 Pişcolt, **100 lei**
 Plopiş, **300 lei**
 Pocola, **245 lei**
 Porț, **465 lei**
 Racova, **100 lei**
 Poiana, **140 lei**
 Sâmbăta, **420 lei**
 Sânlazăr, **100 lei**
 Sântandrei, **522 lei**
 Sărsig, **77 lei**
 Săuca, **325 lei**
 Silvaș, **50 lei**
 Sudrigiu, **50 lei**
 Suplacu de Barcău, **50 lei**
 Supuru de Jos, **100 lei**
 Şilindru, **150 lei**
 Şimleu Silvaniei, **2.830 lei**
 Ştei, **250 lei**
 Şumal, **730 lei**
 Şuncuiuş, **100 lei**
 Tăşnad, **300 lei**
 Valcău de Jos şi Sâg, **900 lei**
 Valea lui Mihai, **100 lei**
 Zalău, „Sfânta Familie”, **1.092 lei**
 Zalău, „Sfântul Ap. Petru şi Pavel”, **721 lei**
 ASTRU Oradea, **71 lei**

Locuințe pentru tineri defavorizați

Zece perechi de tineri majori care au părăsit instituțiile de ocrotire ale statului, doresc să lucreze și să-și întemeieze o familie vor beneficia, timp de cinci ani, de o locuință într-un imobil ce va fi construit de Asociația Caritas Eparhial Oradea, a declarat marți, pentru AGERPRES, preotul Olimpiu Todorean, președintele asociației.

Sfințirea temeliei blocului cu zece apartamente, pe trei etaje, destinat tinerilor defavorizați a avut loc miercuri, 6 august 2014, în strada Cantacuzino, nr. 56, din Oradea.

„Noi nu dorim să avem proprietari, dar nici asistați sociali. Vrem să le acordăm o șansă tinerilor fără părinți, care vor să-și întemeieze o familie și să lucreze, pentru a se integra și ei în societate”, a afirmat preotul.

Tinerii vor fi îndrumați pentru a-și găsi un loc de muncă corespunzător, pentru a învăța să își gestioneze banii, resursele, viața în general. Fiecare familie va putea locui în acest bloc pentru o perioadă de maxim cinci ani. În toată această perioadă ei nu vor fi singuri, deoarece când vor avea nevoie de sprijin, de îndrumare, specialiștii asociației le vor fi aproape. După cinci ani, se preconizează ca aceștia să reușească să-și conducă singuri viața. De asemenea, în blocul DAR ei nu vor sta gratuit. Vor plăti cheltuielile pentru facturi și o mică chirie, fiind obligați și să depună lunar o sumă de bani într-un cont, astfel că după cinci ani vor avea o rezervă care să fie folosită ca un mic avans pentru a-și putea lua un credit sau pentru a merge în chirie într-o altă locație, în condiții similare cu alte familii.

„Este o datorie creștinească să ne ajutăm semenii, mai cu seamă pe cei care nu au avut niciodată părinți, căror le-a lipsit întotdeauna afecțiunea mamei, nu au niciun punct de reper, niciun sprijin. Venim în ajutorul celor care, descoperind dragostea, vor să trăiască bucuria de a avea o familie și de a dăruia ceea ce ei nu au putut primi, iubire”, a mai spus preotul.

Proiectul intitulat „Un DAR pentru viață” în valoare totală de 400.000 de euro este susținut financiar cu 350.000 de euro de către Asociația Chiese del'Est din Italia, diferența de 50.000 de euro urmând să fie obținută de Asociația Caritas Eparhial Oradea de la sponsori sau donatori persoane fizice și juridice din România. Blocul de locuințe va fi construit în aproximativ 12 luni.

Asociația Caritas Eparhial mai construiește în prezent, în Oradea, un cămin pentru bătrâni cu garsoniere numit Casa Frențiu, pe strada Spartacus, cu o capacitate de 48 de persoane, a cărui valoare se ridică la 1,2 milioane de euro. Clădirea este aproape de finalizare, dar pentru că se bazează pe donații, termenul de predare este estimat pentru septembrie 2015.

Asociația mai vine în ajutorul semenilor necăjiți prin Centrul social „Maria Rosa”, unde zilnic mănâncă 70 de oameni ai străzii

și au posibilitatea de a face duș. De asemenea, voluntarii asociației asigură bunul mers al unui centru de zi pentru copii, ce găzduiește 11 copilași, iar din toamnă vor prelua și un centru de zi pentru copii din localitatea Ioaniș.

Eugenia PAȘCA, Agerpres

Noul Protopop de Marghita

Noul Protopop de Marghita este Pr. Gheorghe-Zorel Zima, numit prin decret episcopal de către PSS Virgil Bercea, episcop eparhial de Oradea, la data de 12 august 2014. Decretul intră în vigoare în data de 1 septembrie 2014.

Pr. Zorel s-a născut la data de 7 august 1979 în Satu-Mare. Urmează Școala Generală la Odoreu (SM), iar apoi studiile liceale la Liceul Teologic Greco-Catolic Oradea. În perioada 1997-2004 urmează cursurile universitare și masteratul la Departamentul Oradea al Facultății de Teologie Greco-Catolică din cadrul Universității "Babeș-Bolyai" Cluj-Napoca, unde obține titlurile de „Licențiat” în Teologie și cel de „Masterat” în Istoria Bisericii.

În perioada 2008-2011 urmează cursurile școlii doctorale la Universitatea din București, Facultatea de Teologie Romano-Catolică și Asistență Socială obținând titlul de „Doctor” în Teologie în urma susținerii lucrării cu tema: „Studiu comparativ între Catehismul lui Iosif de Camillis și Catehismul Bisericii Catolice”.

Pr. Zorel este căsătorit și are doi copii.

A fost hirotonit preot în data de 25 august 2002. A fost apoi vicerector al Seminarului "Sfinții Trei Ierarhi Vasile, Grigore și Ioan" din Oradea, administrator parohial al Parohiei Ciocaia, iar din 29 iunie 2003 – paroh la Valea lui Mihai. Din anul 2006 este responsabil al Biroului Pastoral Eparhial pe Protopopiatul Ierului iar din 20 noiembrie 2011 preia și administrarea Parohiei Voivozi.

Sub păstoria sa are loc reînființarea Reuniunii Mariane în parohiile Valea lui Mihai și Voivozi, iar în 2008 fondează Asociația „Ave Miriam” de pe lângă Parohia Valea lui Mihai și a oratoriului „Colț de Rai”.

În același timp s-a ocupat și de construirea noii biserici parohiale care a fost sfințită în data de 22 mai 2011, când a primit și distincția de „stavrofor” cu drept de a purta crucea pectorală.

Dorim noului Părinte Protopop multe haruri și binecuvântări cerești în misiunea sa de a conduce spre Domnul tot mai multe suflete.

Biroul de presă

Părintele Jean Baptiste Robin s-a reîntors la Domnul

În seara zilei de joi 31 iulie 2014, Părintele Jean Baptiste Robin, primul Rector al Sanctuarului Arhiepiscopal Major de la Cărbunari, s-a întors în casa Tatălui ceresc.

Călugărul de origine franceză Jean Baptiste Robin, a viețuit ca pustnic în Sanctuarul de la Cărbunari închinat Fecioarei Săracilor (Blaj), în cinstea Aparițiilor Preasfintei Fecioare Maria de la Banneux (Belgia), nutrind o mare dragoste față de Biserica Greco-Catolică din România.

Fusese hirotonit în Catedrala Blajului în data de 14 noiembrie 2004 de către PF Părinte Cardinal Lucian Mureșan.

Absolvent al Facultății de litere, în 1974, Părintele Jean Baptiste pleacă în Africa, în Burkina Faso. Aici îl descoperă pe Dumnezeu, având ca model pe celebrul călugăr francez Charles de Foucault, care a pustinit în Sahara. Acesta i-a fost model și ajutor în descoperirea valorilor vieții pustnicești și a minunii contemplației. După un timp, revine în Franța, dar îndată se hotărăște să plece în Haiti, unde se întărește în hotărârea de a deveni monah. Întors în Franța, intră în ordinul călugăresc al benedictinilor, din care se retrage pentru a trăi autentică viața de sihastu.”

“Pustnicește în Munții Pirinei timp de 14 ani, unde descoperă tainele picturii bisericești. În anul 1999 trăiește o experiență deosebită. La auzul aclamațiilor mulțimii credincioșilor adunați la Sfânta Liturghie a celebrată de Papa Ioan Paul al II-lea cu ocazia vizitei în România, ‘Unitate! Unitate!’ fratele Jean-Baptiste se hotărăște să vină în țara noastră. După câteva popasuri prin felurite locuri, s-a hotărât să rămână la Cărbunari, unde l-a servit pe Domnul până la sfârșitul vieții sale.

